

Kázeň z ev. Služieb Božích s VP a **prijatím dospelého do ECAV**, Bratislava (NK),

2. 2. 2025, 18.00, 4. nedeľa po Zjavení, ES 634, 245,1, 223 (cez VP: 245, 2 - 5)

Rímskym 13, 8 - 10: „⁸Nikomú nič nedlhujte,

len to, aby

ste sa milovali. Lebo kto blížneho miluje,

naplnil zákon.

⁹*Ved' prikázania: nescudzoložíš, nezabiješ,*

nepokradneš,

[nevydáš krivé svedectvo], nepožiadaš, a ak je

nejaké iné

prikázanie, v tomto slove sú zhrnuté: Miluj

blížneho ako

seba samého. ¹⁰*Láska blížnemu zle nerobí.*

Plnosťou

zákona je teda láska.“

Milí bratia a milé sestry, drahý brat

Anton!

Téma dnešnej 4. nedele po Zjavení

znie: **Moc**

Pánova pri nás. Aj **ČISTÁ NESEBECKÁ**

LÁSKA JE DÔKAZOM BOŽEJ MOCI,

KTORÁ V NÁS PÔSOBÍ uprostred často

sebeckého a neláskavého sveta. Milovať

blížneho ako seba samého predpokladá istú

dávku sebaúcty a sebapoznania. Kazateľ

Daniel Pastirčák tvrdí, že je nesmierne

dôležité, aby človek predovšetkým poznal seba samého, centrum svojho „ja“. Iba vtedy, keď toto „duchovné centrum“ človeka bude zdravé, ozdravia sa aj naše vzťahy voči druhým ľuďom.

Sväté písmo vraví, že **o našom duchovnom centre si netreba robiť ilúzie. Naše duchovné centrum zdravím neprekypuje.** Ak sa známy spevák (Jožo Ráž - skupina Elán) v piesni (Pestrý život) pýta: „Som dobrý, dobrý, či zlý?“ Odpovedá: „Neviem, neviem.“ Ten istý spevák v piesni Otázniky vyslovuje prosbu: „Pane Bože, prosím, môžeš naznačiť, kam mám ďalej putovať a kde mám ďalej byť?“

Biblia vraví, že **o našom duchovnom centre si netreba robiť ilúzie.** V Starej zmluve čítame: „⁹Srdce je klamlivé nad všetko a zradné je - kto sa v ňom vyzná?“ (Jeremiáš 17, 9) Nová zmluva to potvrdzuje slovami: „²³Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej“ (R 3, 23).

Milý brat Anton, v tomto zmysle, nevstupujete do ideálnej, perfektnej

komunity. Aj ECAV je spoločenstvom hriešnikov.

No biblická zvesť nás nabáda „**ísť, ba pravidelne putovať k studničke**“. K prameňu života a duchovného zdravia. – **K Ježišovi Kristovi, k Bohu, ktorý je láska** (1. Jánov 4, 8b) – je zdrojom lásky. „*U Teba je prameň života a v Tvojom svetle svetlo vidíme*“ (Žalm 36, 10).

Nik z nás nedokáže trvalo ozdravovať vzťahy k druhým ľuďom zo zásob lásky, ktoré má. Tie **sa bez dopĺňania, bez pravidelného putovania k prameňu života, rýchlo minú. V láske sme a zostávame dlžníkmi. V akom zmysle?**

Sú dve možnosti, ako sa stať dlžníkmi. Prvou je **požičať si čosi od niekoho** a kým to nevrátíme, sme dlžníci. Druhou je **dostať od niekoho čosi s tým, aby sme to dali komusi ďalšiemu**. Pokiaľ tak neurobíme, kým mu to neodovzdáme, zostávame dlžníci. V tomto ohľade máme všetci veľkú podlžnosť.

Nie je to dlžoba v zmysle nevrátenia dlhu, ale **podlžnosť zmysle neodovzdania ďalej. Pán Ježiš nám**

zveril radostnú zvesť o tom, že On - Kristus je Spasiteľom sveta, a my ju máme odovzdať iným.

V tomto smere sme všetci kresťania dlžníkmi. Dlžníkmi voči svetu, v ktorom žijeme. **Dlh neodovzdaného evanjelia máme však najmä voči nášmu najbližšiemu okoliu.**

Začína to už v rodine, pri výchove detí. Máme im poskytovať nielen ošatenie, obuv, stravu, teplo, ale **máme ich učiť „chodiť k studničke“**. Putovať tam spolu s nimi - teda odovzdávať im vieru v Ježiša Krista ako pevný základ života. **Byť im byť príkladom lásky k ľuďom.**

Čistá nesebecká láska je dôkazom Božej moci, ktorá v nás pôsobí uprostred neraz sebeckého neláskavého sveta. Lásku nedokážeme vyprodukovať z vlastných zdrojov. **Láska má meno: Ježiš Kristus. Od Krista smieme lásku čerpať a to cez Božie slovo, Večeru Pánova, modlitbu, cez spoločenstvo s ďalšími veriacimi.**

„Nikomú nič nedlhujte, len to, aby ste sa milovali.“ Zle by porozumel týmto slová, kto by chcel počítať, koľko lásky ostali dlžní druhí jemu. Radšej premýšľajme a pýtajme sa, **koľko lásky dlhujem ja? A ako môžem túto dlžobu zmenšovať?**

Láska sa nedá nahradiť nadšením ani peknými slovami. Láska je plnosťou zákona.

Božie prikázania nie sú výrazom Božej svojvôle, snahy Boha obmedzovať nás, ale znakom Božej lásky k nám. Pán Boh nám ich nedal, aby nás nimi uväznil sťa vo väzenskej cele, ale aby **nimi vytvoril chránený priestor, „košiar“**. Zmyslom prikázaní – celého Božieho zákona je, aby sme druhým neubližovali, ale robili ich život krajším, požehnanejším. Biblia pripomína, že **zákon nie je naplnený plnením zákona, ale životom v Kristovej láske. Životom, ktorý čerpá z Krista a Krista nasleduje.**

Sme si dlžníkmi v láske, bez ohľadu na to, či nám aj druhí lásku dávajú alebo nie. Je čas porozumieť, že jestvuje dlh nie iba v

zmysle nevrátenia, ale tiež dlh v zmysle neodovzdania ďalej. – Je čas, vyvodiť z tohto poznania dôsledky. Amen.

S použitím viacerých prameňov: Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár